

— 'Ο «'Ερωτόκριτος» Κορνάρου - Συναδινού
στην «'Ελευθέρα σκηνή».

Τὸ παρουσίασμα τοῦ «'Ερωτόκριτου» τοῦ Κορνάρου ἀπὸ τὴν «'Ελευθέρα Σκηνή» εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία ἓνα μεγάλο τόλμημα, μιά ἀπόπειρα ποὺ μονάχα μὲ ἄνεση ὅλων τῶν θεατρικῶν μέσων μπορεῖ νὰ τολμηθῆ. Κι' ὁμως ἡ «'Ελευθέρα Σκηνή» ἐβγαλε πέρα ἓνα τέτοιο τόλμημα ἀληθινὰ θριαμβευτικά. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ «'Ερωτόκριτου» στὴ σκηνή εἶταν ἐξαιρετικὴ καὶ ἡ σειρά τῶν παραστάσεων του μακρύτατη. Τὸ κοινὸ ἔδωσε τὴ δίκαια ἀμοιβὴ στοὺς κόπους καὶ στὶς προσπάθειες ποὺ ἐχρειάστηκαν γιὰ ν' ἀναβαστῆ ὅπως ἀνεβάστηκε στὸ ἔργο.

'Ο «'Ερωτόκριτος» τοῦ Βιτσέντσου Κορνάρου ἀνεβάστηκε στὴ σκηνή σὰν ἔπος, κι' ὄχι σὰ δράμα. Ὁ κ. Θόδωρος Συναδινὸς ποὺ τὸ διασκεύασε γιὰ ν' ἀνεβαστῆ στὴ σκηνή δὲν ἐξανάγραψε τὸν «'Ερωτόκριτο», δὲν ἐφκίασε δράμα, μὰ πήρε τὸ ἴδιο τὸ κείμενο τοῦ Κορνάρου κ' ἐδιάλεξε ἓνα ἀριθμὸ δεκαπεντασυλλάβων καὶ μ' αὐτὸν ἐσημάτισε τὸ ἔργο ποὺ παίχτηκε. Ἔτσι ἀνεβάστηκε τὸ ἔργο τοῦ Κορνάρου, ποὺ ἡ ἀξία του εἶναι σημαντικὴ, καὶ δὲν ἐγένε ἀπόπειρα ἀπάνω στὴν ἴδια ὑπόθεση νὰ γραφτῆ καινούργιο ἔργο. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὁ «'Ερωτόκριτος» ἔμεινε ἔπος καὶ δὲν ἐγίνε στενὰ δραματικὸ ἔργο. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ σκηνικὸ του ἀνέβασμα ἦταν δυσκολότερο, παρά ἂν τὸ ἔργο ἦτανε σὲ φόρμα στενὰ δραματικὴ.

Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Θ. Συναδινοῦ στὸν «'Ερωτόκριτο» καὶ τὸ ξαναδέσιμό του εἶναι ἀληθινὰ ἀξία γιὰ κάθε σεβασμὸ καὶ ἐπαινο.

Τὸ ἀνέβασμα τοῦ «'Ερωτόκριτου» ἀπὸ τὴν «'Ελευθέρα Σκηνή» ἐγίνε πλούσια καὶ ἐπιμελημένα. Στὰ κοστουμια ἐδόθηκε μεγάλη προσοχή κ' ἔτσι τὸ ἔργο πήρε τὸ χρῶμα ποὺ ὁ Κορνάρος τοῦδωκε, μὰ καὶ κάποια ξεχωριστὴ μεγαλοπρέπεια καὶ συγκίνηση μαζί. Οἱ σκηνογραφίες εἶχαν καὶ ποιικιλία καὶ μεγαλοπρέπεια καὶ ἔδωκαν τὸ ἔργο σ' ἓνα λαμπρὸ σύνολο. Κι' ὁ φωτισμὸς, μ' ὅλες τὶς κάποιες ἐλλείψεις του, πολὺ καλός.

Πρέπει νὰ τονίσωμε πὼς ὁ κ. Σ. Μελάς κατῶρθωσε μὲ ὅλες τὶς δυσκολίες ποὺ παρουσίαζε τὸ ἔργο, νὰ τὸ ἀνεβάσῃ μὲ τέτοιο τρόπο ποὺ ὡς τώρα δὲν ἐσυνηθίσαμε νὰ βλέπωμε ἀνεβασμένα θεατρικὰ ἔργα. Αὐτὴ ἡ ἐργασία ἀξίζει πολὺ, γιατί ἀνεβάζει τὸ γούστο καὶ τοῦ μεγάλου κοινοῦ, μὰ καὶ διδάσκει μερικοὺς φλύαρους σκηνοθέτες τοῦ γλυκοῦ νεροῦ.

Τὸ παίξιμο τῶν ἠθοποιῶν ἦτανε γενικὰ πολὺ καλὸ. Ἡ Κα Μαρίκα Κοτοπούλη, ὅπως πάντα, ἦτανε ἀνώτερη ἀπὸ ὅλο τὸ σύνολο. Στὸ ὅλο παίξιμο ἔδινε συγκινητικὲς στιγμὲς καὶ στὸ θρῆνο τῆς Ἀρετούσας ἦτανε ἓνα θαῦμα δραματικῆς τέχνης. Ὁ κ. Μυράτ, ποὺ προσωποποίησε τὸν ποιητὴ Κορνάρο, καλὰ χρωματισμένος, συγκρατημένος, πολὺ καλός. Τ' ἀρχοντόπουλα στὸ κονταροχτύπημα δὲν ἦτανε ὅλα ἄμεμπτα. Μ' ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ὁ κ. Κατράκης ἦτανε ἐξαιρετικὸς στὸ ρόλο τοῦ Κρητικόπουλου. Ὁ 'Ερωτόκριτος καὶ οἱ ἄλλοι ρόλοι ἀποδόθηκαν κι' αὐτοὶ καλὰ καὶ τὸ σύνολο ἦτανε ἀρμονικὸ καὶ καλαίσθητο.